

Ved grava

Så ta da mine hender Og før meg frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed.
Hvor du meg fører, ene Jeg følger med.

Etter jordfestinga

Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode Ånd.
Så ta da mine hender Og før meg frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

Ved gravferda til

Karen Tjebekk

Tyrsdag 7 juli 1987

I kyrkja

Jeg er i Herrens hender
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender
sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe
av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler
må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler
hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddomspekt.

Jeg er i Herrens hender.
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånnde,
han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånnde
på vei til himlen inn.

Etter talen

Å at jeg kunne min Jesus prise
Som jeg av hjertet dog så gjerne vil,
Fordi han ville slik nåde vise
Å byde meg sitt himmerike til!

Ha takk, o Jesus, for korsets smerte,
For døden og for dine mange sår!
Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte,
Og vinteren ble til en liflig vår.

Snart er vi hjemme og står for tronen,
Hva gjør det da om solen har oss brent?
Når hytten faller, så får vi kronen,
Og all vår trengsel er for alltid endt.

Ja, deg alene skje evig ære,
O Jesus, som oss kjøpte med ditt blod!
Vår syndebyrde du ville bære,
Det skyldbrev slette som var oss imot.

Å hvilken lykke å deg tilhøre!
Takk, takk at også jeg fikk være med!
Din gode gjerning du selv fullføre
Til jeg står fri og frelst i evighet!